

Тому, на думку деяких експертів, найреалістичнішою і до того ж цілком ефективною стратегією у формуванні товарного асортименту своєї продукції для українських фармацевтичних компаній може бути широке використання так званих генеричних ліків або ж просто генериків (дженериків). Генерики (дженерики) – це ліки, у яких скінчився термін їх патентного захисту. Напрямо саме такого розвитку власного бізнесу, на думку деяких експертів, багато в чому може бути дуже привабливим і для українських фармацевтичних компаній.

Використана література:

1. Иванова Е. Пошли на поправку. *Гости из будущего. Новое время страны*. 2018. № 40. С. 7–8.
2. Аптечный рынок Украины по итогам 1 кв 2019 г. URL: <https://www.apteka.ua/article/498776>.
3. Кулицький С. Фармацевтична галузь і фармацевтичний ринок в Україні: стан і проблеми розвитку. *Україна: події, факти, коментарі*. 2019. № 6. С. 41–53. URL: <http://nbuviap.gov.ua/images/ukraine/2019/ukr6.pdf>.

Результати аналізу профіля летальності у різних країнах світу, як важливого показника в оцінці ефективності функціонування систем охорони здоров'я та фармацевтичного забезпечення населення
Цурикова О. В., к. фарм. н., асистент кафедри управління, економіки та забезпечення якості Національного фармацевтичного університету
zurikova2008@gmail.com

Панфілова Г. Л., д. фарм. н., професор кафедри організації та економіки фармації Національного фармацевтичного університету
panf-al@ukr.net

З метою оцінки стану розвитку будь-якої країни використовуються цілий спектр показників та методик. Враховуючи зростання суспільного навантаження на систему охорони здоров'я (СОЗ), яке спостерігається в останні роки все більшого значення на макроекономічному рівні мають дані епідеміології, а саме дані захворюваності, поширеності та смертності населення [1, 2].

Мета дослідження – аналіз профіля смертності населення у країнах з високим та низьким рівням розвитку у відповідності до даних Міжнародного банку реконструкції та розвитку (International Bank for Reconstruction and Development). Це одна із найвпливовіших організацій, яка входить до складу так званої групи Світового банку, що була заснована ще у 1945 році зі штаб-квартирою, яка представлена у Вашингтоні. До учасників Міжнародного банку реконструкції та розвитку входять 188 країн, а Україна представлена у складі з 1992 р. Нами були проаналізовані ТОП-10 причин смертності населення.

Встановлено, серед 10 основних причин смертності населення світу домінуючі позиції зайняли: інсульт (8,45 млн. осіб); ішемічна хвороба серця (ІБС) (6,31 млн. осіб); хронічні захворювання легенів (3,15 млн. чоловік).

Останні позиції у ТОП-10 причин смертності зайняли: туберкульоз (1,47 млн. осіб); інфекційна діарея (1,43 млн. чоловік); дорожнє-транспортні пригоди (ДТП) (1,38 млн. чоловік). У країнах з високим рівнем життя перші позиції у ТОП-10 причин смертності населення зайняли: ІБС (143 особи на 100 тис. населення країн); інсульт (64 чоловіка на 100 тис. населення); хвороба Альцгеймера (60 випадків на 100 тис. населення країн). При цьому, найнижчі показники у ТОП-10 причин смертності населення були розподілені між раком молочної залози (17 жінок на 100 тис. населення), захворюваннями нирок та сечового міхура (18 осіб на 100 тис. населення) та цукровим діабетом (21 особа на 100 тис. населення). В свою чергу, у країнах з низьким рівнем соціально-економічного розвитку перші три позиції у ТОП-10 причин смертності займають наступні патології: інфекційна діарея (58,4 особи на 100 тис. населення); інсульт (56,3 чоловік на 100 тис. населення); ІБС (50,5 осіб на 100 тис. населення). Особливо слід зазначити, що на відміну від країн з високим рівнем соціально-економічного розвитку у ТОП-10 причин смертності населення країн з низьким рівнем розвитку увійшли такі патологічні стани у наслідок недоношеності у новонароджених дітей, асфіксія й травми після та під час пологів та ДТП.

Тобто, можна стверджувати, що наявність різниці у причинах летальності населення по країнах з високим на низьким рівнем розвитку обумовлює необхідність розробки та впровадження диференційованого підходу щодо впровадження суспільних заходів, які спрямовані на підтримку здоров'я та збереження високої якості життя громадян. Питання збереження життя громадян, в т. ч. підвищення рівня ефективності лікування хворих у системі охорони здоров'я повинні формувати основні стратегічні напрямки розвитку країни у середньостроковій перспективі.

Використана література:

1. Мезенцева Н. І., Батиченко С. П., Мезенцев К. В. Захворюваність і здоров'я населення в Україні : суспільно-географічний вимір: монографія. Київ : ДП Прінт Сервіс, 2018. 136 с.
2. Общая эпидемиология с основами доказательной медицины. Учебное пособие. 2-е изд. / под ред. В. И. Покровского, Н. И. Брико. Москва : Гэотар-Медиа, 2012. С. 494.

Подолання комунікаційних бар'єрів при наданні інформації в системі охорони здоров'я

*Чубур О. О., здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня 2 курсу спеціальності «Менеджмент» ОПП «Менеджмент клінічних досліджень» Національного фармацевтичного університету
perevodamda@gmail.com*

Забезпечення ефективної комунікації з учасниками клінічних досліджень у мовному контексті було визначено як важливу проблему. Пошук прагматичних